

РЕШЕНИЕ

№ 705

гр. София, 07.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10668** по описа за **2022** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. област (ДИТ – С.

област) срещу решение № 3756 от 13.10.2022г., постановено по НАХД № 6258/2022г. по описа на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение (НО), 116-ти състав. С обжалваното решение е отменено наказателно постановление (НП) № 23-2200091/21.04.2022 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. област (ДИТ – С. област).

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалваното решение. Според касатора районният съд погрешно е стигнал до извода, че в случая не е налице териториална компетентност на административните органи като развива подробни съображения в тази насока. Моли съда да отмени обжалваното решение и постанови друго, с което да потвърди отмененото наказателно постановление. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрисконсулт И., който поддържа жалбата и моли обжалваното решение да бъде отменено. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и претендира разноски.

Ответникът по касация, "Бакалия 2014" ЕООД се представлява от адв. Й., който моли съда да остави в сила обжалваното решение. Изрично заявява, че няма претенции за разноси.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е основателна и моли решението да бъде отменено.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, Х. Касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК, от надлежна страна и срещу съдебен акт, който подлежи на обжалване по касационен ред, поради което е допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

С трудов договор № 396/24.01.2022г. дружеството "Бакалия 2014" ЕООД наело на работа Ю. Б. Г., ЕГН [ЕГН] на длъжност „продавач“ като в действителност същата извършвала дейност като готвачка, както и зареждала храната на „топла точка“ на магазина.

След постъпил сигнал в Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ била извършена проверка на място в магазин за хранителни стоки, находящ се в [населено място], [жк], [улица], стопанисван от дружеството "Бакалия 2014" ЕООД. В хода на проверката, извършена от служителите на ДИТ Софийска област от камерите в обекта било установено, че на 23.02.2022г. Ю. Б. Г. приготвяла храна на котлона в кухнята. При вземане на пълна тенджерата с картофи и гореща вода от котлона, Г. тръгнала по пътека, която била тясна, по пода имало неравности и били поставени препятствия на пода (натрупани два реда щайги), които пречили на последната да се движи безопасно по него. При движението си работничката се спънала в щайгите, натрупани на пода в близост до печката и паднала. При падането Г. получила изгаряния от заливането с горещата вода в тенджерата и счупила дясното си рамо. В хода на проверката на място присъствало лицето С. Е. Б..

Проверката продължила на място в Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, където на дата 02.03.2022г. в присъствието на представител на дружеството бил съставен Протокол за извършена проверка №ПР2206744 от 02.03.2022г. с дадени задължителни предписания към дружеството, като екземпляр от същия бил връчен на представителя. На същата дата Б. Т. – служител на длъжност „главен инспектор“ при Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, съставила АУАН № 23-2200091 от 02.03.2022г., затова че дружеството извършило нарушение на чл. 14, ал. 1 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд във вр с чл. 28, ал. 1 от Наредба №7 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване.

В законоустановения срок по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН срещу така съставения АУАН не постъпили възражения.

Въз основа на съставения АУАН било издадено процесното наказателно постановление (НП) №23-2200091 от 21.04.2022г. от директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на основание чл. 416, ал. 5 от Кодекс на труда във вр. с чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда на дружеството "Бакалия 2014" ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000 (три хиляди) лева за извършено от него нарушение на чл.14, ал. 1 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд във вр с чл. 28, ал. 1 от Наредба №7 за

минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работно оборудване.

Приложени са заповед за оправомощаване № 3-0058/11.02.2014 г. на директорите на Д „ИТ“, Заповед № ЧР-1573/25.09.2019г. за изменение на служебно правоотношение, Заповед № ЧР-441/20.02.2017 г., заповеди за разширяване на териториален обхват Заповед № 3-0025/08.01.2019 г., Заповед № 3- 0024/08.01.2019 г. и Заповед № 3-0057/14.01.2022 г. за разширяване на териториална компетентност издадени от изпълнителния директор на ИА „ГИТ“.

За да постанови съдебния акт – предмет на касационна проверка, СРС е приел, че от събраните по делото доказателства безспорно е установено, че дружеството-жалбоподател е допуснало нарушение на чл. 14, ал. 1 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд, но обжалваното НП е незаконосъобразно на процесуално основание – липса на териториална компетентност на длъжностните лица – актосъставител на АУАН и издалия процесното НП. Според районния съд съгласно действалия към момента на съставяне на процесните заповеди Устройствен правилник на ДИТ, изпълнителният директор на ИА „ГИТ“ не е разполагал с правомощието да разширява обхвата на териториалната компетентност на служителите в различните териториални инспекции, поради което и служителите на ДИТ С.-област са били материално, но не и териториално компетентни.

По изложените съображения с обжалваното решение е отменено атакуваното наказателно постановление като незаконосъобразно.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно.

Настоящият съдебен състав възприема като правилен извода на районния съд, че съставянето на акта и издаването на обжалваното НП са осъществени от некомпетентен орган.

Установено е, че изпълнителният директор на ИА „ГИТ“ е издал заповед № 3-0024/08.01.2019 г. и заповед № 3-0025/08.01.2019 г., с които, на основание чл. 6, ал. 2, т. 14 от УПИАГИТ (отм.) , на служителите от ДИТ С. - област е определен териториален обхват на контролна дейност, който включва и конкретно посочени райони на [населено място], в т.ч. и район „Л.“.

Относно нищожността на тези заповеди се е произнесъл Върховния административен съд в мотивите на решение № 3624 от 15.04.2022г. по адм.д. № 11698/2021г. по описа на ВАС, Шесто отделение.

Съгласно чл. 12, т. 3 УПИАГИТ (отм.) специализираната администрация на Главна дирекция „Инспектиране на труда“ е организирана с 28 териториални поделения - дирекции „Инспекция по труда“, разположени в административните центрове на областите. Териториалната компетентност на отделните териториални поделения на ИА „ГИТ“ е императивно определена в чл.16, ал.2 от Правилника.

Правомощията на изпълнителния директор на ИА „ГИТ“ по чл. 6, ал. 2, т. 14 от УПИАГИТ (отм.) са свързани с определяне обхвата на дейност и компетентност на инспекторите по труда, но само в определените за тях рамки на компетентност, но не и повече от предвиденото, включително за териториалния обхват. Нито в ЗЗБУТ, нито в УПИАГИТ (отм.) е изрично възложено правомощие на изпълнителния директор да определя и променя териториалната компетентност на инспекторите по труда.

При това положение заповед № 3-0024/08.01.2019 г. и заповед № 3-0025/08.01.2019 г. на изпълнителния директор на ИАГИТ, с които се определя териториална

компетентност на ДИТ С. – област, различаваща се от определена в чл. 16, ал. 2 от УПИАГИТ (отм) са незаконосъобразни. Административнонаказващият орган е териториално некомпетентен орган, действал извън териториалния обхват по чл. 16, ал. 2 от УПИАГИТ (отм), поради което правилно е отменено наказателното постановление.

По изложените съображения не са налице основание за отмяна на обжалваното решение и същото като законосъобразно и правилно следва да бъде оставено в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. С оглед изхода на спора, такива се дължат на касатора, но пред настоящата инстанция същия изрично заяви, че не се претендират такива, поради което и не следва да бъдат присъждани.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал.2, предл първо и второ АПК, вр. с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София- град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3756 от 13.10.2022г., постановено по НАХД № 6258/2022г. по описа на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение (НО), 116-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.